

Kr.; den vil efter nærværende Lovforslag kunne nedbringes med 275 000 Kr. aarlig. Denne Nedbringelse maa der ogsaa tillægges Vægt som Led i det almindelige Arbejde for Simplifikation og Besparelse i hele Statsadministrationen.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg fremhæve, at Benævnelserne for Befalingsmænd for saa vidt ændres, som Benævnelserne Oversergent og Sergent forandres til Grænsevagtimester og Grænseundervagtimester. Hvad Lønningsbestemmelserne angaar, er der ikke store Ændringer fra det bestaaende; de Ændringer, der er, er foretaget i Overensstemmelse med Lønningsraadet, for hvilket Lovforslaget har været forelagt.

Jeg skal meget anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling og til hurtig Gennemførelse. Forholdet er jo det, at vi fra nu af ikke besætter ledigblevne Numre i Gendarmeriet, og da Opsigelsestiden er 3 Maaneder, vil det, for at Reduktionen kan træde fuldkommen i Kraft den 1. April 1923, være meget ønskeligt, at dette Lovforslag gennemføres inden Jul.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Idet Tinget nu vender tilbage til Finanslovforslagets første Behandling, og det derved er blevet muligt at svare paa de korte Bemærkninger, hvis Rækkefølge forleden Dag saa pludselig blev afbrudt, finder jeg det rigtigt i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Drachmann at fremhæve, at jeg ikke har udtalt mig om det ærede Medlems personlige Motiver. Jeg ønsker overhovedet ikke at fremsætte Bemærkninger om personlige Motiver i denne Forbindelse, idet jeg betragter det som en Selvfølge, at naar ærede Medlemmer udtaler sig fra denne Plads, taler de

hver især ud fra deres bedste Overbevisning.

I. A. Hansen: Efter at denne Finanslovbehandling nu har strakt sig over omtrent en Maaned, og efter at omtrent 100 Medlemmer har haft Ordet for at tale imellem 1 300—1 400 Spalter til Rigsdags-tidenden, og efter at 10 Ministre har haft Ordet for at svare paa alle de Spørgsmaal, der er rejst, er der ikke stor Fristelse for mig til at gaa ind paa særlig mange af de Synspunkter, hvorom Forhandlingen har drejet sig, og jeg kan derfor i Dag fatte mig i forholdsvis stor Korthed. Forhandlingen har i Aar som sædvanlig formet sig som en uafbrudt Fægtning, hvor Medlemmerne af de forskellige Partier har svaret hverandre, efterhaanden som de har faaet Ordet, det er som en Skyttegravskrig, hvor Angreb veksler med Modangreb, uden at Stillingen forandrer sig væsentlig fra Dag til Dag. Det store Stormangreb paa Regeringen ved Forhandlingens Begyndelse, det store Stormangreb, der blev løbet mod Regeringen i Oktober, blev afslaaet med det Resultat, at Angriberne blev splittet, og de angrebne holdt sammen. Jeg taler ikke om den parlamentariske Forestilling, som fandt Sted her i Tinget i Gaar, det var ikke noget Stormløb, den havde overhovedet ikke meget med Politik at gøre. Jeg finder i Dag i „Social-Demokraten“ en lige saa morsom som, jeg synes, træffende Betegnelse for, hvad den var, den var Biologi; det var en Række biologiske Studier over Aalens Vandringer. Jeg holder mig til det, der var Politik, nemlig det store Angreb i Oktober, og det blev afslaaet saaledes, at det borgerlige Samarbejde holdt for dette Angreb, som det har holdt for forskellige lignende Angreb, og jeg tror, at dette Samarbejde har Betingelser for at holde sin Tid ud, saafremt man fra begge de Partiers Side, der staar i det, erkender ikke alene Samarbejdets Vilkaar, men ogsaa dets Rækkevidde og Bæreevne. Herom skal jeg senere sige et Par Ord.

Jeg siger, at Samarbejdet har Betingelser for at holde sin Tid, og jeg støtter denne Opfattelse paa den Episode, som var det mest fremtrædende politiske Moment under Ministerstormen af 17. Okto-